

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΔΙΧΩΣ ΛΟΓΙΑ

Χαρούμενη δροσάτη και παρθενικιά
 Στο Goatmer μού είχατε φανεϊ,
 Λευκή μες στην πορφύρα τή χεινοπωρινή
 Του ήλιου που ἔδνε στη θάλασσα τήν πλατειά.

Και τραγουδοῦσε ή θάλασσα με χάδι,
 Κι' απ' τīs ταράτσες τ' ουρανού τὸ βράδυ,
 Τὰ μάτια του κρεμοῦσε τὰ σταχτιά
 Ἀπάνω στην θλιμμένην ἀμμουδιά.

Κι' οὔτε ὄρκο μάταιο, οὔτε φιλι
 Μάταιο, θαρρῶ πῶς δὲν ἀλλάξαμε.
 Τὸ βράδυ ἐκατέβαινε μες στην ψυχή
 Μας, και μονάχα ἐκλάψαμε.

MAURICE METERLINCK

ΧΕΙΜΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ

Κλαίω τὰ μαραμένα τὰ χειλάκια,
 Ὅπου δὲ γεννηθήκαν τὰ φιλάκια,
 Και τīs ἐπιθυμιές τīs ἀφισμένες,
 Κάτω απ' τīs θλίψες τīs θερισμένες.

Πάντα ή βροχή στὸν οὐρανό!
 Πάντα στīs ἀμμουδιές τὸ χιόνι μένει!
 Και στὸ κατώφλι τῶν ὄνειρων μου κλειστό,
 Λύκοι στη γλόη ξαπλωμένοι,

Κυττάζουν μες στην κουρασμένη μου ψυχή,
 Θολὸ τὸ μάτι, στὰ περασμένα,
 Ὅλο τὸ αἷμα που ἄλλοτε ἔχει χυθεῖ
 Ἀπὸ τ' ἀρνάκια που πεθαίνουν παγωμένα.

Μὰ τέλος ή σελήνη ρίχνει μι' ἀκτίνα
 Μὲ τή μονότονη τής θλίψη, μόνη,
 Ὅπου τὸ χόρτον του χινόπωρου παγώνει,
 Οἱ ἐπιθυμιές μου ἄρρωστες απ' τήν πείνα.